ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ การเปรียบเทียบสถานะทางเศรษฐกิจระหว่างข้าราชการ

กรมส่งเสริมสหกรณ์ในจังหวัดเชียงใหม่และลำปาง

ผู้เขียน นายอุคม เต็มกู้

ปริญญา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์การเมือง)

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

รองศาสตราจารย์ ดร.โกสุมภ์ สายจันทร์ ประธานกรรมการ รองศาสตราจารย์ เศกสิน ศรีวัฒนานุกูลกิจ กรรมการ

รองศาสตราจารย์ กาญจนา โชกถาวร กรรมการ

บทคัดย่อ

การเปรียบเทียบสถานะทางเศรษฐกิจระหว่างข้าราชการกรมส่งเสริมสหกรณ์ในจังหวัด เชียงใหม่และลำปาง มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ

- 1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบสถานะทางเศรษฐกิจและพฤติกรรมการบริโภค การออม และ ภาระหนี้สินระหว่างข้าราชการกรมส่งเสริมสหกรณ์ในจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดลำปาง
- 2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ทำให้เกิดหนี้สินของข้าราชการกรมส่งเสริมสหกรณ์ในจังหวัด เชียงใหม่ และจังหวัดลำปาง
- 3. เพื่อให้ทราบความต้องการได้รับความช่วยเหลือด้านการส่งเสริมอาชีพเพื่อให้มีรายได้ เพิ่มของข้าราชการกรมส่งเสริมสหกรณ์ในจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดลำปาง

โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากข้าราชการกรมส่งเสริมสหกรณ์ในจังหวัดเชียงใหม่ 85 คน และข้าราชการกรมส่งเสริมสหกรณ์ในจังหวัดลำปาง 36 คน จำนวนรวมทั้งสิ้น 121 ชุด และนำ ข้อมูลดังกล่าวมาศึกษาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติ เช่น ก่ากวามถี่ ก่าร้อยละ ค่ามัชฌิมาเลขกณิต ก่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า ข้าราชการกรมส่งเสริมสหกรณ์ในจังหวัดเชียงใหม่และลำปาง ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีสถานภาพสมรสแล้ว มีอายุระหว่าง 48-53 ปี มีอายุราชการระหว่าง 17-23 ปี มีสถานะภาพทางเศรษฐกิจ ลักษณะแบบเดียวกันคือ มีรายได้รวมของครอบครัวมากกว่ารายจ่ายใน แต่ละเดือน โดยส่วนใหญ่มีรายได้จากเงินเดือนเพียงอย่างเดียว มีพฤติกรรมในการบริโภค คือ ส่วนใหญ่มีภาระค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนเพื่อการชำระหนี้มากที่สุด รองลงมาคือการใช้จ่าย ภายในครอบครัว ด้านพฤติกรรมในการออมเงิน พบว่า ข้าราชการส่วนใหญ่มีการออมเงิน โดยมี การออมเงินที่สหกรณ์ออมทรัพย์ข้าราชการสหกรณ์ จำกัด และมีวัตถุประสงค์ในการออมเงิน เพื่อการศึกษาบุตรและตนเองเป็นส่วนใหญ่ ด้านภาระหนี้สิน พบว่าข้าราชการทั้งสองพื้นที่ ส่วนใหญ่มีภาระหนี้สิน ปัจจัยที่ทำให้ข้าราชการทั้งสองพื้นที่มีหนี้สินได้แก่ การกู้ยืมเงิน จากสหกรณ์ออมทรัพย์ข้าราชการสหกรณ์ จำกัด และกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินอื่น เช่น ธนาคาร อาการสงเกราะห์ ธนาคารกรุงไทย และธนาคารออมสิน โดยส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการกู้ยืม เงินเพื่อสร้างหรือซื้อที่อยู่อาศัย รองลงมากือเพื่อซื้อยานพาหนะ และใช้จ่ายในครอบครัว กิดเป็น ร้อยละ 47.12, 19.83 และ 16.53 ตามลำดับ และพบว่า ข้าราชการทั้งสองพื้นที่ ส่วนใหญ่ต้องการมี อาชีพเสริมเพื่อหารายได้เพิ่มให้แก่ครอบครัว กิดเป็นร้อยละ 57.85 โดยส่วนใหญ่ต้องการอาชีพ เสริมประเภท ค้าขาย รองลงมากือ ทำการเกษตร และมีความต้องการให้หน่วยงานต้นสังกัดให้ความ ช่วยเหลือโดยการฝึกอบรมด้านอาชีพเสริมให้กับตนเองและเพื่อนร่วมงาน กิดเป็นร้อยละ 77.69

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright[©] by Chiang Mai University All rights reserved

Independent Study Title Comparison of Economic Status of the Cooperative

Promotion Department Officials in Chiang Mai

and Lampang Provinces

Author Mr. Udom Temkoo

Degree Master of Arts (Political Economy)

Independent Study Advisory Committee

Associate Professor Dr. Kosum Saichan Chairperson

Associate Professor Seksin Sriwatthananugulkit Member

Associate Professor Prof.Kanchana Chokthaworn Member

ABSTRACT

The objectives of the study on "Comparison of the Economic Status of the Cooperative Promotion Department Officials in Chiang Mai and Lampang Provinces" were

- 1) To compare the economic status, consumption behavior, and savings and liabilities of the Cooperative Promotion Department officials in Chiang Mai and Lampang Provinces.
- 2) To study the factors that caused the officials of the Cooperative Promotion Department in Chiang Mai and Lampang Provinces to be in debt.
- 3) To find out the needs of the Cooperative Promotion Department Officials in Chiang Mai and Lampang Provinces in being promoted to vocational jobs in order to gain income.

The data was collected from 85 Cooperative Promotion Department Officials in Chiang Mai and 36 officials in Lampang, a total of 121 sets. The data were analyzed by using frequency, percentage, mean and standard deviation.

The study found that the Cooperative Promotion Department officials in Chiang Mai and Lampang were mostly male, married and were between 48-53 years-old who had worked for 17-23 years. They had nearly the same economic status, that is having higher expenses than income. Their monthly salary was mostly their only source of income. And most of them used their monthly income to pay off their debts while family expenses came second in priority. Their savings behavior showed that most of these government officials had savings, mainly with the Savings Cooperative for Cooperative Officials, Ltd. and mainly for the future of their children

and themselves. Most officials in the two areas had encountered debts. The sources of their loans were from the Savings Cooperative for Cooperative Officials, Ltd., and from other financial institutes such as the Government Housing Bank, the Krung Thai Bank and the Government Savings Bank. The purpose for obtaining a loan was to build or purchase a house followed by buying some kinds of vehicles and family expenses, 47.12%, 19.83% and 16.53% respectively. It was also found that the officials in the two areas mostly wanted to have a supplementary occupation for extra income for their family (57.85%). Most of them wanted to engage in either trade or agriculture respectively. Most of them (77.69%) wanted their organization to render assistance by providing some vocational training.

ENG MAI